

spudz'ánka, vezi *spúdzá*.

spúz(a), vezi *spúdzá*.

spyndz „spînz” — planta *Helleborus* (Żelechowski, 900). Etimol.: < rom. *spînz*, *spînz*, probabil de origine autohtonă, cf. alb. *shpendër* „id.” (Candrea, 406, *Scheludko*, 142, *Rosetti*, II, 119). Este termen păstoresc și va fi fost transmis ucrainenilor împreună cu ceilalți termeni legați de păstorit. Spînzul „e întrebuințat în chirurgie veterinară populară, virîndu-se un fir de rădăcină sub pielea animalului bolnav” (Candrea, *Dict. lb. rom.*, 1187). Var.: *spynz spîndz*, *spînz*.

stemperátys'a „a se potoli” — în graiurile bucovinene. Etimol.: < rom. dial. *a se astâmpără* < *a se astîmpără* < lat. **extemperare* (Șăineanu, *Istoria*, 275, *Scheludko*, 143, *Crâncă*, 432, *Rosetti*, I, 177 și V, 119).

strúna, vezi *strúnga*.

strúnga 1° „strungă la stîină”; 2° „spărtură în gard”; 3° „strungă între dinți”. Etimol.: < rom. *strúnga* „id.” (*Kalužniacki*, 19, Miklosich, *EWsl.*, 326, *Candrea*, 401—402, *Scheludko*, 143, *Rosetti*, V, 121, Zavorotna, *Osoblyvosti*, 12), probabil de origine autohtonă (*Rosetti*, II, 119, *Poghirc*, 24). Răspîndire: în graiurile bucovinene, pocuțiene, huțule, boikoviene (*Dzendzelivs'kyj*, *Ovcevod. leksyka*, 126—127, *Mulecki—Nitsch*, h. 167, „ogrodzenie dla owiec przy dojeniu”, cu diverse variante fonetice, în p.c. 2—5, 7, 8, 10, 11, 13, 25, 36—40), lemkoviene (*Stieber, Atlas lemki.*, III, h. 106, *strąga*: „Jest to bramka, którą się wypuszcza owce do dojenia w koszarze”, cu variantele principale: *strunga*, pct. 2, 3, 11, 13, 14, 22, 24, 34, 43, 53, 73, 79, 80; *strunka*, unde *g* a fost interpretat drept suf. diminutival *-k-*, în p.c. 29, 44, 52, 57, 58, 67, 76; *struna* — prin falsă dediminutivizare, pct. 6; cf. și *Nandriș*, 143). Cunoscute în Carpații Nordici și ca toponim (*Petrov*, 21), Larg cunoscut în dacoromână (*ALRM*, s.n., I, h. 261, *strungă*, notat în p.c. 64, 172, 219, 260, 274, 279, 284, 310, 316, 334, 346, 349, 353, 362, 386, 414 ș.a.), în istor-română, în meglenoromână (*ibid.*, p.c. 02 și respectiv, 012). Derivat propriu: *strundžýna* „gardul cu strungi, la stîină” (*Dzendzelivs'kyj, op. cit.*, 127). Cf. și *strungár'* (2°).

strungár' 1° „cel care mină oile prin strungă, la muls” — în graiurile transcarpatice din raioanele T'ačev și Xust (*Dzendzelivs'kyj, Ovcevod. leksyka*, 127); 2° „scîndură, lemn bifurcat, care servește la amenajarea unei strungi” — în graiurile transcarpatice (*Dzendzelivs'kyj, op. cit.*, *ibid.*). Etimol.: < rom. dial. *strungár'* „strungar”, bine cunoscut, cu sensul 1°, în graiurile românești, (*ALRM*, s.n., I, h. 262) < *strúnga*, cu suf. *-ár* (sinonim: *strungás*, vezi). Cu sensul 2°, *strungár'* este un derivat ucrainean de la *strúnga* (vezi), format cu suf. *-ár'*.

strungás „cel care mină oile prin strungă, la muls” — în graiurile transcarpatice (*Dzendzelivs'kyj, Ovcevod. leksyka*, 27). Etimol. < rom. dial. *strugás* „strungar” (*ALRM*, s.n. I, h. 262) < *strúnga*, cu suf. *-ás*. Sinonim: *strungár'*.

strúnka, vezi *strúnga*.

strýmba „masiv muntos îngust și încovoiat” — în raionul Raxiv din Ucraina Transcarpatică. Etimol.: < rom. *strîmb* < lat. *strabus*, *strambus* (Hrycak, *Rumuns'ki zapožčen'n'a*, 15).

surdúk „coastă abruptă și stîncosă” — în graiurile transcarpatice meridionale (Hrycak, *Rumuns'ki zapožčen'n'a*, 15). Etimol.: < rom. dial. *surdúc* „id.” (Moldova și Bucovina) < tc. *surdúk* (Candrea, *Dict. lb. rom.*, 1237).

svóra, vezi *švara*.